

Nicolae POPESCU

PSIHOSOMATICĂ CONSONANTISTĂ

.....Contribuția doctorului Ștefan Odobleja

.....'cf wu 'eqpegr wwwkf g'psihosomatică

NICOLAE POPESCU

PSIHOSOMATICA CONSONANTISTĂ
Contribuția doctorului Ștefan Odobleja
adusă conceptului de psihosomatică

Ediția a II-a completată și adăugită
(în limba română)

EDITURA UNIVERSITARIA
Craiova, 2016

Copyright © 2016 Editura Universitaria
Toate drepturile sunt rezervate Editurii Universitaria.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
POPESCU, NICOLAE

**Psihosomatica consonantistă : contribuția doctorului Ștefan Odobleja
adusă conceptului de psihosomatică / Popescu Nicolae. - Craiova :**
Universitaria, 2016

Conține bibliografie

ISBN 978-606-14-1057-6

61(498) Odobleja,Șt

Prefațată: dr. NICOLAE POPESCU

Tehnoredactare: ing. CORNELIA CIUCIU

Coperta I. ing. Cornelia CIUCIU; Interacțiuni psihosomatice.

Sursa: adaptare după Șt. Odobleja (1982): Psihologia consonantistă,
Ed. Științifică și Enciclopedică, București, p. 425.

Motto:

„Să speri întotdeauna. Să nu descurajezi. Dacă prezentul nu oferă recompense, renunță să te mai gândești la aceasta: trăiește în viitor... cultivă elanul, aspirația către scopurile mari” - Ștefan Odobleja

1. CUVÂNT ÎNAINTE

Prima ediție a acestei lucrări a apărut în limba engleză, în editura de cercetare academică „LAMBERT Academic Publishing” (LAP), Saarbrücken, Germania, sub titlul: „Consonantist Psychosomatics”.

Prin apariția celei de-a doua ediții, adăugită, în limba română, se dorește a se face cunoscută românilor vasta operă a doctorului Ștefan Odobleja, „Psihologia consonantistă”, care prin caracterul său multidisciplinar și integrativ, datorat legii reversibilității (feedback-ului) și fenomenului de rezonanță are valoare în prezent dar și în viitor.

Lucrarea de față scoate în evidență aplicațiile în medicină a ideilor lui Ștefan Odobleja, considerând opera, o adevărată abordare psihosomatică, cu un titlu sugestiv „Psihosomatica consonantistă”. Ediția de față cuprinde lucrări ale unor personalități științifice ce au fost prezentate la simpozioane organizate de „Fundatia Ștefan Odobleja”, al cărui președinte este ing. Ștefan Odobleja, fiul marelui savant.

Cu această ocazie aduc mulțumiri fiului meu dr. Grigore-Alexandru Popescu, care m-a sprijinit în realizarea lucrării de față și doamnei ing. Cornelia Ciuciu pentru contribuția adusă la tehnoredactarea acesteia.

Autorul

2. PREFAȚĂ

Interesul pentru Ștefan Odobleja și pentru opera sa l-am avut încă de la liceu, eu fiind coleg cu viitorul inginer Radu Câlțea, al carui tată era medic dermatolog, vecin și prieten cu dr. Ștefan Odobleja cu care avea lungi discuții pe tema operei savantului. În anul 1968 am văzut acasă la colegul meu, cele două volume în original, „Psychologie consonantiste”, tipărite în limba franceză la Lugoj, prin contribuție proprie, și difuzate prin „Librairie Maloine” din Paris în anii 1938 - 1939, pe care le primise tatăl colegului, dr. Constantin Câlțea de la vecinul său dr. Ștefan Odobleja din strada Decebal nr. 72 astăzi strada Ștefan Odobleja.

Întâmplarea a făcut să urmez același liceu cu marele savant, Colegiul național „Traian” din Drobeta Turnu Severin, dar la o distanță de 50 ani, după care, am urmat aceeași facultate și anume Facultatea de Medicină și Farmacie din București, Institutul Medico-Militar. Astfel, am urmat o carieră militară ca și Ștefan Odobleja, numai că acesta a parcurs o perioadă a carierei sale de medic militar în cel de-al doilea război mondial, atât pe frontul de est cât și după întoarcerea armelor, pe frontul de vest, iar eu, mi-am desfășurat activitatea ca medic militar numai pe timp de pace.

În anul 1981, la Institutul Medico-Militar, fiind la un curs, am adus fotografii și documente reprezentând momente din viața și activitatea marelui savant, la muzeul marilor personalități ale medicinei militare românești, unde, și-a găsit locul pe deplin meritat cel care a avut prima viziune cibernetică generalizată și a elaborat prima psihologie cibernetică.

În perioada 1999-2006 am realizat o cercetare la efectivele Poliției de Frontieră unde lucram ca medic militar, inspirat de lucrarea lui Ștefan Odobleja și sub îndrumarea regretatului prof.dr. Mircea Ancușa.

Omul în evoluția sa a fost și este într-un permanent proces de adaptare la schimbările din mediul înconjurător (geografic, climatic, social), care pot acționa asupra sa ca agenți etiologici cu rol de trigger, proces definit de Hans Selye ca „sindromul general de adaptare”, și de Ștefan Odobleja în „Psychologie consonantiste”, termenii consonanță-disonanță, având semnificația echilibrului sănătății.

Motivațiile pentru care am optat ca tema tezei de doctorat să poarte titlul **„Factorii de stres profesionali și posibila apariție a patologiei psihosomatice și comportamentale la efectivele Poliției de Frontieră”** se pot grupa în patru categorii legate de profesie, activitatea ca militar, perioada de tranziție de la economie centralizată la democrație și economie de piață precum și cea psihosomatică ca modalitate preferențială de abordare a pacienților în perspectiva aprofundării studiilor pe această direcție.

A. Prima este profesia de bază și anume medicina de familie, înainte de care am lucrat ca medic generalist în diferite structuri militare. Medicul de familie (MF) asigură accesibilitatea pacienților la asistență medicală, cel care, venind primul în contact cu bolnavul, realizează o mare parte din asistența medicală curentă a populației. Spre deosebire de specialiștii de profil, MF analizează bolnavul în toată integritatea lui dându-i astfel posibilitatea să descopere legăturile dintre fenomene cum ar fi legătura dintre factorii psihici și cei somatici, în cadrul bolilor psihosomatice. Mai mult el este cel care asigură continuitatea îngrijirilor medicale și are posibilitatea să cunoască aspectele pozitive și negative cu care se confruntă individul sănătos sau bolnav în familie și societate, pe o perioadă lungă de timp, de multe ori de la naștere și până la moarte. Pe scurt, MF este „medicul familiei cu toate problemele sale”.

În acest context, el poate promova amplu și autentic principiile medicinei psihosomatice deoarece „nu există o mai veritabilă medicină generală decât cea psihosomatică” iar „în ansamblu, medicina psihosomatică este forma cea mai elaborată a medicinei generale” .

B. A doua motivație este dată de activitatea ca militar (experiența) care a început din perioada studenției pe care am parcurs-o la Institutul Medico-Militar din cadrul UMF București (1970-1976) unde am cunoscut rigorile unei instituții militare de învățământ și am traversat fazele adaptării la FS/AG specifici vieții militare.

După absolvire, am fost repartizat la o armă de elită din MAPN, „grăniceri”, unde mi-am început cariera de medic militar (1976-1983). Pe lângă activitatea de asistență medicală curentă, promovarea și păstrarea sănătății efectivelor asistate avea o importanță deosebită; pentru aceasta trebuiau să fie cunoscuți foarte bine factorii de risc implicați în determinismul îmbolnăvirilor, dintre aceștia structura psihică a personalității militarilor (cadre și militari în termen) era pe primul loc pentru că principala atribuțiune era misiunea de pază pe care grănicerul o executa având în dotare armament și muniție de război. Astfel, în cazul necunoașterii stării de sănătate psihice și fizice se puteau crea premisele producerii unor evenimente deosebite (dezertări, sau alte abateri, răniri ușoare sau grave prin mânuirea neregulamentară a armamentului, omucideri, sinucideri, etc). Din studiul periodic al morbidității am putut aprecia că există o corelație între factorii de risc și patologia înregistrată.

O perioadă de timp (1983-1989), am funcționat în cadrul organelor militare teritoriale (CMJ), unde principala activitate a fost selecția și orientarea profesională a tinerilor la recrutare, a recruților la încorporare și a tinerilor selecționați pentru instituțiile militare de învățământ.

Printre tehnicile și metodele specifice folosite în selecție testele psihologice ocupau un rol important în depistarea unor tulburări de